

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे

॥ अष्टाविंशः सर्गः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ अष्टाविंशः सर्गः ॥

विलपन्त्याः सीतायाः प्राणपरित्यागायोद्यमः

सा राक्षसेन्द्रस्य वचो निशम्य
तद् रावणस्य प्रियमप्रियार्ता।
सीता वितत्रास यथा वनान्ते
सिंहाभिपन्ना गजराजकन्या ॥ 5.28.1 ॥

सा राक्षसीमध्यगता च भीरु -
र्वाग्भिर्भृशं रावणतर्जिता च।
कान्तारमध्ये विजने विसृष्टा
बालेव कन्या विललाप सीता ॥ 5.28.2 ॥

सत्यं बतेदं प्रवदन्ति लोके
नाकालमृत्युर्भवतीति सन्तः।
यत्राहमेवं परिभर्त्स्यमाना
जीवामि यस्मात् क्षणमप्यपुण्या ॥ 5.28.3 ॥

सुखाद् विहीनं बहुदुःखपूर्ण -
मिदं तु नूनं हृदयं स्थिरं मे।
विदीर्यते यत्र सहस्रधाद्य
वज्राहतं शृङ्गमिवाचलस्य ॥ 5.28.4 ॥

नैवास्ति नूनं मम दोषमत्र
वध्याहमस्याप्रियदर्शनस्य।

भावं न चास्याहमनुप्रदातु -
मलं द्विजो मन्त्रमिवाद्विजाय ॥ 5.28.5 ॥

तस्मिन्ननागच्छति लोकनाथे
गर्भस्थजन्तोरिव शल्यकृन्तः।
नूनं ममाङ्गान्यचिरादनार्यः
शस्त्रैः शितैश्छेत्स्यति राक्षसेन्द्रः ॥ 5.28.6 ॥

दुःखं बतेदं ननु दुःखिताया
मासौ चिरायाभिगमिष्यतो द्वौ।
बद्धस्य वध्यस्य यथा निशान्ते
राजोपरोधादिव तस्करस्य ॥ 5.28.7 ॥

हा राम हा लक्ष्मण हा सुमित्रे
हा राममातः सह मे जनन्यः।
एषा विपद्याम्यहमल्पभाग्या
महार्णवे नौरिव मूढवाता ॥ 5.28.8 ॥

तरस्विनौ धारयता मृगस्य
सत्त्वेन रूपं मनुजेन्द्रपुत्रौ।
नूनं विशस्तौ मम कारणात् तौ
सिंहर्षभौ द्वाविव वैद्युतेन ॥ 5.28.9 ॥

नूनं स कालो मृगरूपधारी
मामल्पभाग्यां लुलुभे तदानीम्।
यत्रार्यपुत्रौ विससर्ज मूढा
रामानुजं लक्ष्मणपूर्वजं च ॥ 5.28.10 ॥

हा राम सत्यव्रत दीर्घबाहो
 हा पूर्णचन्द्रप्रतिमानवक्त्र ।
 हा जीवलोकस्य हितः प्रियश्च
 वध्यां न मां वेत्सि हि राक्षसानाम् ॥ 5.28.11 ॥

अनन्यदेवत्वमियं क्षमा च
 भूमौ च शय्या नियमश्च धर्मे ।
 पतिव्रतात्वं विफलं ममेदं
 कृतं कृतघ्नेष्विव मानुषाणाम् ॥ 5.28.12 ॥

मोघो हि धर्मश्चरितो मयाऽयं
 तथैकपत्नीत्वमिदं निरर्थम् ।
 या त्वां न पश्यामि कृशा विवर्णा
 हीना त्वया सङ्गमने निराशा ॥ 5.28.13 ॥

पितुर्निदेशं नियमेन कृत्वा
 वनान्निवृत्तश्चरितव्रतश्च ।
 स्त्रीभिस्तु मन्ये विपुलेक्षणाभिः
 संरंस्यसे वीतभयः कृतार्थः ॥ 5.28.14 ॥

अहं तु राम त्वयि जातकामा
 चिरं विनाशाय निबद्धभावा ।
 मोघं चरित्वाथ तपो व्रतं च
 त्यक्ष्यामि धिग्जीवितमल्पभाग्याम् ॥ 5.28.15 ॥

सञ्जीवितं क्षिप्रमहं त्यजेयं
 विषेण शस्त्रेण शितेन वापि ।
 विषस्य दाता न तु मेऽस्ति कश्चि -
 च्छस्त्रस्य वा वेश्मनि राक्षसस्य ॥ 5.28.16 ॥

शोकाभितप्ता बहुधा विचिन्त्य
 सीताथ वेणीग्रथनं गृहीत्वा ।
 उद्ध्व्य वेण्युद्रथनेन शीघ्र -
 महं गमिष्यामि यमस्य मूलम् ॥ 5.28.17 ॥

उपस्थिता सा मृदुसर्वगात्री
 शाखां गृहीत्वा च नगस्य तस्य ।
 तस्यास्तु रामं परिचिन्तयन्त्या
 रामानुजं स्वं च कुलं शुभाङ्ग्याः ॥ 5.28.18 ॥

तस्या विशोकानि तदा बहूनि
 धैर्यार्जितानि प्रवराणि लोके ।
 प्रादुर्निमित्तानि तदा बभूवुः
 पुरापि सिद्धान्युपलक्षितानि ॥ 5.28.19 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे अष्टाविंशः सर्गः ॥